

MÁRINEK - ANEB TROJĀ• KĀŤUĀĀĀ•NKY

StĀ™eda, 27 Ā•erven 2007

MĀ-ra, jinak „Pan Mooray Goldwein“, náš pidiĀ•okl, má "osobního" pana doktora. Dostává od nĀ›j psaníĀ•ka, adresovaná jemu konkrétnĀ›, na obálce má vĀ›dy nĀ›jaký líbivý obrázek - nu, je jednoznaĀ•né, Ā›e pan veterinĀ› MĀ-rova nevlastní maminka (a má vlastní dcera Lenka) nyje, div Ā›e i nevrká - a platí a platí.

Všechny dvĀ› zatímní návšĀ›vy v této ordinaci (bydlí s námi necelý mĀ›síc) probĀ›hly ve znamení hysterie a velkého finanĀ•ního úletu. První byla dík reakci na oĀ•kování. Stalo se, Ā›e pan doktor - jiný neĀ› ten s psaníĀ•ky - bodnu nesprávnou vakcínu. To u doktora, cestou domĀ› i doma kĀ›uĀ•elo, lkalo, breĀ•elo, úpĀ›lo. Lenka vydávala tytéĀ› zvuky - jen o co vĀ›tší je ona, o to vydatnĀ›jší produkovala kravál. KdyĀ› skuĀ•eli uĀ› druhou hodinu, vyhmátla jsem ve Zlatých stránkách dalšího z mnoha doktorĀ› pĀ™es malé zvíĀ™ectvo (MĀ-rinek je veliký jako vzrostlejší papouch) a zeptala se pak veterinĀ™e, co dĀ›lat. Ten se optal: zda se pes klepe, zda ješĀ› dýchá a jaká to byla injekce. Do dvaceti minut jsme u nĀ›j byli. Pan doktor byl: vysoký, mladý, ohleduplný, tolerantní, trpĀ›livý a šikovný. zaruĀ•enĀ› obchodnĀ› zdatný. Ano, to byl uĀ› ten psaníĀ•kovej. MĀ-ra ho dvakrát poĀ•Ā›ral a vytrvale Ā™val. Dostal dvĀ› jiné jednu proti bolesti, jednu na spaní a Lenka úĀ•et. JešĀ› mu koupila nĀ›jaké extra multivitamíny a pĀ™eĀ•etla (doma vypracovaný a sáhodlouhý) seznam dotazĀ› na téma: co mám dĀ›lat, kdyĀ›... Doma následovalo velké konejšení, telefonicky bylo sdĀ›leno všem pĀ™íznicĀ›m a známým, co Ā›e nás - respektive Mooraye - potřeilo a asi tak po tĀ™ hodinách, kdyĀ› se emoce zklidnily, mi Lenka tĀ™esoucím hlasem sdĀ›lila, Ā›e si nedovede pĀ™edstavit, Ā›e by mĀ›la mít "Mami, jak jsi, proboha, dokázala, Ā›e jsi to všechno pĀ™eĀ›ila a nejsi invalidní fyzicky ani psychicky?!" Pravdou je, Ā› si v souĀ•asné dobĀ› pĀ™ipadám otrlá jak blázincová sanitĀ™ka tĀ›snĀ› pĀ™ed dĀ›chodem. Druhou návšĀ›v hodného specialisty jsme absolvovali o pár dnĀ› pozdĀ›ji. Robert, jakoĀ›to "hnusný psí devastátor" a nyní Ā™idiĀ•, Lenka, obligátnĀ› uĀ™vaná nevlastní maminka, já, zklidĀ›ující pĀ™ítomné, abychom pĀ™eĀ›ili spanílu autem a koneĀ•nĀ› ub se zlomenou, vykloubenou, a dozajista odpadávající pĀ™ední noĀ›iĀ•kou. Moji mladí totiĀ› Ā™ádili v obývĀ•ku, dávali si h vzájemnĀ› na rameno Ā›i na hlavu a psisko nĀ›jak propadlo (asi z vše pĀ›l metru) na trnoĀ› stolku. Nejspíš le z LenĀ•ina krku na Robertovu hlavu - nebo obrácenĀ›? ProstĀ› najednou byla chlupatá koule na zemi a neskuteĀ•nĀ› jeĀ•ela. V ten zlomek sekundy obĀ› dĀ›ti leĀ›ely u nĀ›j, rvaly si ho z rukou a vzájemnĀ› se obviĀ›ovaly z jeho smrti. Nebyla jsem scho ani se nadechnout, natoĀ› nĀ›jak reagovat. Jediné, co jsem si uvĀ›domila, Ā›e nikdy, nikdy! by pro mne tak nehoĀ™ekovaly. Snad jediná, kdybych veškeré dĀ›dictví vĀ›novala Nadaci pro zchudlé romské gamblery... Ā›íkala jsem všem ješĀ› doma, pĀ™ed oním dalším zájezdem k drahému veterinĀ™i, Ā›e psovi nic není, Lence by staĀ•il mokrý hadr na hlavu, a Robert by mĀ›l trochu zklidnit a podstatnĀ› ztlumit intenzitu svého šĀ›kotu. Ale ne, na mne se nedá...Po návratu jsme si uvaĀ™ili kafe, chvíli jsem ješĀ› remcala na vše uvedené téma a všichni jsme obležali pokĀ›ukávajícího Ā•oklíka. PerfektnĀ› kulhal, pĀ™ední paciĀ•ku drĀ›el zvednutou, pĀ™esmutnĀ› oĀ•iĀ•kama a poslouchal, jak je nádherný, dokonalý, pĀ™ekrásný a jaký dostane pĀ™ekrásný Ā™emínek, Ā›e mu ušij šĀ›ky, co kdyby mu byla venku zima, a Ā›e uĀ› mu nikdo nevlze na moje kĀ™eslo. KdyĀ› usnul pes, obležal synĀ•ka. PĀ™esmutnĀ› koulel oĀ•iĀ•kama a poslouchal, jak je romantický, dokonalý, génius nad jiné, jak mu vyperu a vyĀ›el všechnu špínu, kterou mi sem naházela a Ā›e uĀ› nebudu otravnĀ› pĀ™ipomínat, kolik mi dluĀ›í. Dalš pĀ™išla na Ā™adu holĀ•iĀ•ka LeniĀ•ka, smutná, Ā›e tomu kretĀ›ovi (Robertovi, pochopitelnĀ›) všechno odpus Ā›e kdyĀ› tu není, tak na nĀ›j nadávám a pak mu dovolím vyluxovat lednici, jí Ā›e bych vyĀ•etla i uschlej rohlík a ona Ā›e do aspoĀ› prášek na praní. Ā›e nejsem vĀ›bec spravedlivá, jemu všechno prominu a po ní chci, aby mi pĀ™iplatila na nájemný... Situace se zvolna zklidnila, dĀ›tiĀ•ky byly mírumilovné, pes spal. Byl za mnou další bĀ›Ā› o který jsem starší a ošklivĀ›jší. (I já mám pĀ™eci nárok na mindráky a deprese, ne?) d@niela